

BRALI SMO

MIRNO SPANJE

(...)

Medtem ko so Arafata nosili k počitku, je v slovenskem parlamentu sedelo omizje ljudi, zgodovinarjev in filozofov in se ukvarjalo s skoraj šestdeset let starimi mrličmi. Že spet, še kar, kljub vsemu... dosti je načinov za uvod ali zaključke tega stavka. Mrličmi so bili ob prestopu iz sveta živih v svet pokojnih razdeljeni na prave in neprave. Prvi so bili deležni velikih časti, drugi so bili zamolčani in s celo vrsto dejanj zasramovani. Niso ravno nepokopani, zanesljivo pa niso bili nikdar ustrezno položeni k počitku. Kolikor je bilo za njimi žalovanja, je bilo zasebno in še to je moralo ostati prikrito in zatajeno. Drobni obredi, ki že dolgo po smrti vežejo pokojnika in njegove potomce, so bili preprečeni. Ti mrtveci so še dandanes posebno breme, ki leži na vseh nas in ki ga, včasih bolj, drugič manj intenzivno poskušamo doumeti, zrahljati, odplačati.

Kar je bilo stvarnih podatkov, ki so jih za ta posvet prispevali zgodovinarji, je težko reči kaj drugega, kot da postajajo shrlljivi. Žrtev vojne in revolucije (to je formulacija, ki ji ni bilo dovoljeno priti na spomenike, smela pa je biti v imenu posveta, ki ga je sklical državni svet) je zdaj znanih že 90.000. Odkar so se odločili upoštevati vse žrtve, ne samo „naše“ in za našo stvar zaslužne, ter jih začeli resno registrirati in šteti, je njihovo skupno število naraslo za vsaj trikrat, saj se je večino povojnega časa trdilo, da je bilo v Sloveniji žrtev sorazmerno malo, dvajset do trideset tisoč - podrobnosti o posameznih časovnih in krajevnih segmentih, ki zdaj prihajajo na dan, so še pretresljivejše.

Nekako tako kot z mrličmi se je zgodilo tudi s kraji, kjer ležijo. Sprva, pred desetimi leti, je kazalo, da bo teh grobišč ali morišč (težko je najti ustrezno besedo za te nadomestke) 120, mogoče malo več. Z iskanjem je njihovo število naraslo že na 390. Vsaj 130 pa jih še čaka na obisk in osnoven pregled, ali gre res za to, kar verjetno je. Vsa Slovenija je dobesedno preluknjana s takimi jamami. Na zemljevidih, ki jih je kazal dr. Mitja Ferenc — ena barva za jame, druga za tankovske jarke, tretja za opuščene rudnike, četrta za... — je tale domovina podobna truplu, ki sta ga pobrala kuga ali aids. Ko potem človek sliši še to, da je zelo veliko krajev v resnici smetišč, se nelagodje poglubi. In ko zve za nekaj ton pokvarjenih salam, ki so jih pripeljali iz Kopra ter vrgli v jamo pri Socerbu, na posmrtné ostanke neklih nepravih ljudi, ne ve več dobro, kam bi pogledal in kako skrnil osramočenost nad amoralo svojih prednikov.

Filozofi pravijo, da je bil njihov zločin dvojen. Najprej so morili, nato so žrtvam še odrekli pravico do pogreba (tistim pa, ki so grobove že imeli, ukazali uničenje). Na desetine in desetine tisoč ljudi je bilo kaznovanih še s posmrtnimi skrutitvami, žalitvami in maltretiranjem. Filozofi o tem še dodajo, da gre za tako hude zločine, ki segajo čez domet prava. Kar se je, po svoje, pokazalo tudi za omizjem v parlamentu. Nihče ni znal povedati, kako pravzaprav kvalificirati ta dejanja in kako ustvariti nekaj reda in higiene iz tega vrednostnega kaosa. In odsotnost ponudbe paragrafov se pravzaprav nikomur ni zdelala odločilna. Tudi s poslušom se da marsikaj doseči. Zanimivo: vsi bi se gotovo zgrozili, ko bi francoski zdravniki vrgli Arafata na odpad bližnje klavnice. In še tako zadrti ateisti ne bi verjeli, da se tam da počivati v miru.

Alenka Pubar

Delo, Sobotna priloga, 20/11/04

GLEJ...

OBISKAL NAS JE NAŠ PASTIR..... 2

IZLET ŠOLSkih OTROK V GLEW 3

PREDSTAVITEV KNJIGE T. RODETA 3

DRUŽINSKI UTRUPI 4

NASVETI ZA STARŠE..... 4

Postopoma potrjujejo ministre

Potem ko so SDS, NSi, SLS in DeSUS podpisale koalicijsko pogodbo, je predsednik vlade Janez Janša v državni zbor vložil listo 16 kandidatov za ministrski zbor, ki bo sestavljal prihodnjo vlado.

Presenečenja ob tem ni bilo. Ministrstvo za zunanje zadeve bo vodil Dimitrij Rupel, ministrstvo za notranje zadeve Dragutin Mate, ministrstvo za javno upravo Gregor Virant, ministrstvo za gospodarstvo Andrej Vizjak, ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Marija Lukačič, ministrstvo za kulturo Vasko Simoniti, ministrstvo za šolstvo in šport Milan Zver in ministrstvo za zdravje Andrej Bručan.

Ministrstvo za finance bo vodil Andrej Bajuk, ministrstvo za pravosodje Lovro Šturm, ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve Janez Drobnič, ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo Jure Zupan in ministrstvo za obrambo Karl Erjavec.

Ministrstvo za okolje in prostor bo vodil Janez Podobnik, ministrstvo za promet Janez Božič ter ministrstvo brez listnice za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Darinka Mravljak.

Ministrske ekipe koalicijske ni izbirala po kvotah, pravi Janša, zato v koalicijski pogodbi ni delitev resorjev po strankah, kot je bilo doslej običajno. Če bo kateremu izmed članov vlade prenehal mandat, bo koalicijska uskladila drug predlog za njegovo mesto, napoveduje Janša. Ker je v predlogu ministrskih kandidatov le en minister oz. ministrica brez listnice (za regionalni razvoj), bo po oblikovanju

strateškega sveta za ekonomijo in reorganizaciji nekaterih vladnih služb Janša verjetno predlagal še ministra brez listnice, ki bo odgovoren za razvoj.

Predlagani ministrski zbor sicer sestavlja sedem doktorjev znanosti, štiri magistri in pet kandidatov z univerzitetno izobrazbo. V ekipi je 14 moških in dve ženski, povprečna starost je 49 let. Štirje kandidati, in sicer Lovro Šturm, Gregor Virant, Dragutin Mate in Marija Lukačič, niso člani nobene izmed koalicijskih strank, poudarja novi premier.

Kandidati za nove ministre se morajo parlamentarnim delovnim telesom predstaviti najpozneje v sedmih dneh. Ognjeni krst so do zaključka našega lista že prestali kandidat za notranjega ministra Dragutin Matej, kandidat za zunanjega ministra Dimitrij Rupel, kandidatka za ministrico za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Darinka Mravljak in kandidat za novega ministra za javno upravo Gregor Virant.

Vsaka kandidatura na listi mora biti posebej obrazložena, vsebovati pa mora tudi osnovne osebne podatke o kandidatu in njegovo pisno privolitev. Če kateri od teh pogojev ni izpoln-

Prvaki štirih vladnih strank po predstavitvi ministrskega zbora. Se vidi, da so veseli!

jen, mora predsednik vlade do seje državnega zbora, na kateri se odloča o imenovanju ministrov, pomanjkljivosti odpraviti. V nasprotnem poslanski zbor odloča le o pravilno predloženih kandidaturah, glasuje pa se o imenovanju najmanj toliko ministrov, da lahko po zakonu vlada nastopi funkcijo. Tako morata biti imenovani najmanj dve tretjini ministrov, ob čemer ministri brez resorja ne štejejo.

Predsednik vlade mora v desetih dneh po nastopu njene funkcije predlagati še neimenovane ministre oziroma obvestiti DZ, katere resorje bo začasno, vendar ne dlje kot za tri mesece, prevzel sam ali jih poveril drugemu ministru. Če ti ministri tudi v treh mesecih po nastopu funkcije vlade niso imenovani, DZ ugotovi, da je funkcija predsedniku vlade in ministrom prenehala.

Nadškofiji zopet odvzeli gozdove

Kmetijsko ministrstvo je ugodilo pritožbi Gozdnega gospodarstva Nazarje (GGN) zoper odločbo Upravne enote Mozirje, ki je julija ljubljanski nadškofiji v začasno upravljanje vrnila 8100 hektarjev gozdnih površin na območju Zgornje Savinjske doline.

V tiskovnem uradu Slovenske škofovske konference (SSK) opozarjajo, da postopek glede začasne odredbe ni ne dokončen ne pravnomočen. Ljubljanska nadškofija pa si bo v skladu z zakonom o denacionalizaciji "kot dober gospodar prizadevala ščititi lastne interese".

V ljubljanski nadškofiji so pričakovali, da bo tudi pritožbeni organ, v tem primeru ministrstvo za kmetijstvo, potrdil odločbo mozirske upravne enote. V sporočilu za javnost so še zapisali, da koncesionarju GGN ne odrekajo položaja stranke v postopku denacionalizacije.

Upravna enota Mozirje je sicer julija letos v začasno upravljanje ljubljanski nadškofiji vrnila 8100 hektarjev večinoma gozdnih površin, s katerimi je deset-

letja upravljalo GGN. To se je na odločitev upravne enote pritožilo na ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki je kot drugostopenjski organ odločitev upravne enote razveljavilo.

Z gozdnimi površinami bo tako do končanega denacionalizacijskega postopka upravljalo GGN. Kot je zapisano na spletni strani dnevnika Delo, bo GGN vložilo tudi odškodninski zahtev.

Kot je za Delo dejal direktor GGN Milan Cajner, ima GGN kot nekdanji upravljavec družbenih gozdov in zaradi vlaganj v gozdove varovano pravico do uporabe in upravljanja, ki je zapisana tudi v zakonu o kmetijskih zemljiščih in gozdovih ter zakonu o lastninskem preoblikovanju, vse do pravnomočnosti denacionalizacijske odločbe.

Zanimivo a nič presenetljivo je, da je kmetijsko ministrstvo podvzelo tako važno odločbo tik pred nastopom nove vlade. Kot se tudi na hitro povzdremajo druge dispozicije in zakoni na državni ravni. Politično in sociološko je to „poslovlina klopota“.

Koalicijska pogodba in Slovenci po svetu

V besedilu koalicijske pogodbe, ki so jo podpisale vse štiri vladne stranke, deseto poglavje govori o Slovencih v zamejstvu in po svetu. Iz nje smo izbrali nekatere točke, ki se posebej nanašajo na izseljenca. Takole beremo:

1. Slovenci v zamejstvu in po svetu skupaj z Republiko Slovenijo sestavljajo **skupni slovenski kulturni prostor**. Slovenci zunaj Republike Slovenije so enakovredni del enotnega slovenskega naroda. Vlada Republike Slovenije bo vsestransko podprla prizadevanja za ohranitev slovenske identitete, jezika, kulture, kulturne dediščine in kulturne rasti med Slovenci zunaj državnih meja.

5. Na osnovi 5. člena Ustave bo Vlada pripravila krovni Zakon o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja, ki naj zagotovi jasno in čvrsto pravno podlago za sodelovanje s Slovenci v zamejstvu in po svetu ter za financiranje njihovih struktur in dejavnosti. Takšna pravna podlaga zaenkrat ne obstaja (izvzemši peti člen ustave in Resoluciji), je pa nujno potrebna, saj se bodo sicer težave zaradi njene odsotnosti stopnjevale. Vlada bo prenesla Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu v pristojnost predsednika Vlade.

11. Vlada bo finančno vzpodbujala osnovno delovanje ključnih struktur slovenskih manjšin v zamejstvu na političnem, kulturnem, gospodarskem, izobraževalnem, športnem, znanstvenem in medijskem področju ter podpirala razne projekte v okviru rednih in raznih področnih razpisov za Slovence v zamejstvu in po svetu.

12. Republika Slovenija se bo zavzemala za vračanje slovenskih izseljencev in zdomcev, kakor tudi za priselitev njihovih potomcev. To zavzemanje dobiva dodaten smisel ter pomen v luči zaskrbljujočih demografskih kazalcev.

13. Vlada Republike Slovenije bo pripravila predlog sprememb Zakona o državljanstvu, ki bo Slovcem omogočil lažjo in hitrejšo pridobitev slovenskega državljanstva z izredno naturalizacijo.

NAŠ PASTIR NAS JE OBISKAL

Že od lanskega leta smo vedeli, da nas v mesecu novembru obišče škof Alojz Uran, ki je pri slovenski škofovski konferenci zadolžen za Slovence po svetu. Pripravljali smo se že dolgo časa na ta dogodek in sestavljali posamezne točke programa. Pa nas je presenetila novica, da je bil prevzvišeni imenovan za ljubljanskega nadškofa in metropolita. Kaj pa sedaj? Ali ga morda ne bo?

Kaj še. Nadškof je držal dano besedo, sicer nekoliko skrajšal čas svojega obiskovanja, a v sredo, 10. novembra pristal na buenosaireškem letališču. Sprejela ga je skupina rojakov, z delegatom dr. Juretom Rode-rom in predsednikom krovnega društva Lojzetom Rezljem na čelu. Mladi par v narodnih nošah pa mu je izročil slovenski šopek.

Le bežno je nadškof obiskal Slovensko hišo v Buenos Airesu in se čez nekaj ur že podal na domače letališče, odkoder je poletel v Bariloche, pod južnimi Andi. Čas nadškofovega bivanja na jugu, do sobote 13. je bilo izredno bogato. Nadškof je intenzivno obiskoval rojake, birmal otroke, se srečal s skupinami in posamezniki in potrjeval v veri bariloško slovensko skupnost.

V soboto se je vrnil v Buenos Aires. A se niti ni mogel dobro odpočiti, že je odletel na zahod, v Mendoza, kjer je tudi močna skupina Slovencev. V nedeljo 14. je imel sveto birmo ob množični prisotnosti mendoških rojakov. V mestu in okolišu je ostal do srede 17. Izredni so bili ti dnevi za Slovence pod andsko kordiljero. Nadškof Uran je res ljubeč pastir, z očetovskim pristopom do vsakega rojaka in do vseh težav posameznikov in skupnosti.

V sredo, 17. se je vrnil v Buenos Aires. Še isti večer je bilo prvo srečanje z rojaki v Slovenski hiši. Najprej je bila sveta maša v cerkvi Marije Pomagaj, nato pa sprejem v dvorani, kjer je pastirja pozdravil delegat dušnih pastirjev dr. Jure Rode, nadškof Uran pa se je zahvalil in na prisotne naslovil vzpodbudne besede. Sledil je razgovor ob prigrizku.

Obisk Slovencev v Buenos Airesu je imel poseben pečat posebnosti argentinskega prestolnega mesta. V tem ogromnem človeškem mravljišču, kjer tri milijonsko mesto obdajajo predmestja z dodatnih deset milijonov prebivalcev, se od juga do severa v polkrogu zvrsti šest krajevnih domov. Vse te je nadškof posamezno obiskal. Danes jih bomo samo omenili, ker posamezna poročila si bodo sledila še v naslednjih številkah.

V četrtek, 18. je imel opoldan srečanje z dušnimi pastirji in duhovniki, ki delujejo med rojaki ali pa po argentinskih župnijah. Najprej so somaševali, nato pa imeli skupno kosilo in za tem razgovor o pastoralnih problemih. Isti dan zvečer pa je pohitel v Slovenski dom v Carapachayu. Tam, kakor potem o ostalih domovih, je bila pogostitev, nato pa prost razgovor med nadškofom in rojaki.

V petek 19. zvečer je imel srečanje z birmanci, njihovimi starši in botri. Velika dvorana Slovenske hiše v Buenos Airesu je bila napolnjena, ko je škof govoril zbranim ter spraševal otroke o verskih resnicah, zbranih v katekizmu. Zatem pa se je ob 21. uri sestal z Medorganizacijskim svetom, ki ga tvorijo predsedniki in delegati vseh domov in glavnih ustanov Slovencev v Argentini.

V soboto 20. opoldan je obiskal slovensko radijsko oddajo Okence v Slovenijo, kjer je imel poseben razgovor, ki ga je poslušalo ogromno število rojakov. Zvečer pa je pohitel v Slovenski dom San Martín, kjer je tudi maševal, nato pa se v prostorih Doma srečal z rojaki.

Gotovo je bila osrednja svečanost škofovega obiska bila sveta birma. Ta dogodek rojaki vedno nestrno pričakujejo in se na nanj dolgo časa pripravljajo. Birma je eden tistih zakramentov, ki so v skupnosti globoko zasidrani tudi kot velik zunanji dogodek. Verska priprava birmancev je potekala že vse leto v sklopu šolskih tečajev. Birma je bila v nedeljo, 20. novembra v salezijanski baziliki Marije Pomočnice v Ramos Mejiji. Ob štirih popoldne je bila ogromna cerkev polna, saj je birmo prejelo kar 111 mladih slovenskih Argentinec. Nadškof Uran je v pridigi pohvalil tudi številne družine, ki so med nami običajne: „Danes praznujemo birmanske družine - je dejal -. Nekateri imate v svoji družini več birmancev iz ene družine ali pa v bližjem sorodstvu. Čestitam vam, da ste odprti za življenje in se kljub težkim razmeram odločate za več otrok.“ Dejajle

še da „vaš zgled, dragi starši, je spodbuda tudi za mlade družine iz Slovenije.“ Svečano razpoloženje vseh prisotnih je še povečal mešani pevski zbor San Justo, ki je s čudovitim petjem spremljal posamezne dele maše in birmo.

V ponedeljek je gospod nadškof obiskal Slovensko vas v Lanusu, na južnem delu buenosaireških predmestij. To je prva naselbina naše emigracije. Tam je preživel ves dan in imel birmo in družinska srečanja.

Torek je bil namenjen zasebnim obiskom, med temi tudi srečanju z veleposlanikom Republike Slovenije v Buenos Airesu, mag. Bojanom Grobovškom. Zvečer pa je imel v Slovenski hiši mašo in razgovor s člani pastoralnih svetov, ki delujejo po vseh naših skupnostih, kjer imajo rojaki nedeljske svete maše.

V sredo, 24. je imel kosilo pri Zvezi slovenskih mater in žena. Okoli 70 članic se je zbralo, da so med in po kosilu poslušale dragega pastirja, se pogovarjale, pa tudi veselega petja ni manjkalo. V poznem popoldnevu je škof imel mašo in srečanje s člani

odbora Slovenske hiše. Zvečer pa se je udeležil seje voditeljic slovenskih šolskih tečajev v Argentini, ter se z njimi razgovoril o težkem a bistvenem poslanstvu izseljenjskih učiteljic in učiteljev.

Četrtek je preživel na področju kraja San Justo. Najprej je obiskal slovensko zavetišče Rožmanov dom, kjer je daroval sv. mašo in podelil zakrament svetega maziljenja stanovalcem. Nato pa je bila zahvalna maša v stolnici v San Justu, po njej pa zakuska in srečanje z rojaki v Našem domu.

V petek je bila na vrsti skupnost strnjena okoli Slovenske pristave v Castelarju. Zapovrstno je imel srečanje z materami in ženami, z mladino, s šolskim zborom, pastoralnim svetom, nato pa imel mašo za vse rojake in splošno srečanje z prigrizkom in razgovorom.

Tudi sobota je bila natrpana. Zjutraj je obiskal slovenski dom Triglav, ki na robu mesta družijo naseljenjce, ki so prišli v Argentino še pred drugo svetovno vojno, večinoma s Primorske. Popoldan pa je imel srečanje z mladino. Po pozdravih razgovoru, petju in sveti maši, se je nadaljevalo veselje v veliki dvorani Slovenske hiše.

V nedeljo, zadnji dan stikov z rojaki, pa je zjutraj pohitel v Slomškov dom v Ramos Mejiji, kjer je imel je mašo in srečanje z rojaki. Opoldan je imel v San Justu kosilo v priredbi društva slovenskih upokojenec.

Poslovilno srečanje v Slovenski hiši se je pričelo z govorom nadškofa za rojake ob 16. Sledila je sveta maša, za njo pa srečanje v dvorani. Najprej je moški zbor pod vodstvom Anke Savelli Gaser zapel vrsto narodnih pesmi. Nato se je od škofa poslovil predsednik Zedinjene Slovenije, Lojze Rezelj. Delegat dr. Jure Rode pa je opisal zgodovino Slovenske hiše, nakar se zahvalil dragemu pastirju za obisk in vse podeljene milosti, ter vsem, ki so na različne načine pri organizaciji tega obiska sodelovali. Nadškof Uran se je zahvalil, nakar pa za konec povabil vse navzoče, da so skupaj zapeli Zahvalno pesem, pa še dve kitice Zdravljice. Sledila je zakuska in razgovor, kjer se je vsak lahko poslovil od gospoda nadškofa.

V ponedeljek, ob štirih popoldan, pa je nadškof Uran zapustil Argentino. Kar otožno nam je pri srcu. To je bil že tretji njegov obisk med nami in se nam je še bolj prirasel k srcu. Vemo, da zaradi svojih novih dolžnosti ne bo mogel še naprej skrbeti za Slovence po svetu in sprašujemo se, kdaj bo ponovno prihitel med nas s svojim nasmehom, pesmijo na ustih in blagoslovom. Smo pa iz srca hvaležni Bogu za vse milosti, ki smo jih po njegovih rokah in po njegovi besedi prejeli.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONJE MIZERIT

Zaplet okoli ureditve in refinanciranja zunanje dolga, ki se je pretekli teden dokončno zapletel, grozi s težkimi posledicami tudi znotraj vlade. Mimo raznih pretiravanj dogodek kaže, da ni monolitnosti v ekipi, ki načrtuje usodo države.

Hud udarec. V ponedeljek, 15. novembra je ameriška komisija za vrednostne papirje (Securities and Exchange Commission) potrdila argentinsko ponudbo zamenjave bonov, s katero bi država zapustila default in stopila na pot normalnih finančnih odnosov s svetom. V vladi so že odpirali steklenice šampanjca, a nenadoma se je vse zapletlo. Mednarodna banka (Bank of New York), ki naj bi izvedla zamenjavo vrednostnih papirjev, je zaprosila več časa (in denarja), ker da je v sedanjih okoliščinah zamenjava neizvedljiva. Prva reakcija vlade je bila, da na to ni pristala in banka se je odpovedala poverjenstvu in se umaknila. Potem je gospodarski minister priznal, da se je postopek zapletel in da je zamuda v vladnem kronogramu neizbežna. On in ostali člani njegove ekipe so bili mnenja, da je do zapleta prišlo zaradi pritiska s strani Mednarodnega denarnega sklada (FMI) in zlasti zaradi ostrega nastopa posameznih vlad držav, kjer ostro nasprotujejo Argentini v tej zadevi. A sum in mnenja nič ne pomagajo. Vlada je morala sprejeti dejstvo. Začetek zamenjave bonov so predstavili na mesec januar (kot je prej svetovala newyorška banka) in pričeli iskati novega poslovnega agenta. V prvi vrsti sta to Morgan in Citicorp, ni pa izvezeto, da se pride do novega sporazuma z Bank of New York. Kljub vsemu pa je v finančnih krogih zaznati optimizem glede končne usode postopka.

Kaj pa doma. Seveda se tukaj niso končali zapleti. Jasno se je pokazalo, da je vladi spodrsnilo. Kirchner je predvideval, da bo ob novem letu lahko pokazal na uspešno rešitev problema zunanje dolga in s tem tudi pričel kampanjo volilnega leta. Sedaj se je to oddaljilo in treba je poiskati krivca. Domnevna monolitnost vladne ekipe se je pričela krhati in prvi, ki je padel v nemilost je bil gospodarski minister. Saj ni bilo uradnih izjav. Predsednik je celo zanikal vsakršen nesporazum z ministrom. A stara izkušnja kaže, da kadar se vztrajno govori o neki snovi, je gotovo kaj resnice v tem. Nekateri opazovalci pa so šli tako daleč, da so napovedali zamenjavo gospodarskega ministra še pred božičem. To vsekakor ne bi bila primerna poteza. Res je, da se je minister zadnje čase prav zaradi pro-

blema zunanje dolga zelo izpostavil. Tudi ob pogajanjih s Kitajsko je stal precej ob strani. Njegove kritike italijanski vladi pa so povzročile težave argentinski diplomaciji. Italija namreč najbolj ostro nastopa proti Argentini glede bonov zunanje dolga. Vrsta italijanskih državljanov, tudi obrtnikov in upokojenec, ima argentinske bone in bodo ob tej zamenjavi veliko izgubili. Res pa je, da so bili ti boni v lasti italijanskih bank, pa so jih te malo pred zlomom (katerega so predvidevale) prodale posameznikom kot ugodno vrednostno priložnost, ne da bi jih opozorile na riziko.

Različne skrbi. Vendar se zaplet okoli zunanje dolga in problemi v vladi ne odražajo na proizvodnem področju. Argentinski podjetniki so bolj zaskrbljeni ob novem razmerju s Kitajsko. To je prišlo do izraza predvsem pri srečanjih med argentinskimi in brazilskimi tekstilnimi industrijanci. Dogovorili so se, da bodo enotno nastopali napram uvoza iz Vzhoda. Sploh prihaja do soglasja med industrijami obeh držav, doslej globoko razprtih, ki pa jih je skupna nevarnost streznila in zbližala. Kot bi zapisal Borges: „Ne družijo jih ljubezen temveč groza!“

Vse je super. Parlament je v preteklem tednu potrdil dvoje zakonov, ki vladi posredujeta izredne pravice na gospodarskem, zlasti na davčnem področju. Te pravice so v javnosti znane pod oznako „superpoderes“. S izglasovanjem končno ni bilo težav, ker je vlada segla po svoji „avtomatični“ večini, tako v poslanski zbornici kot v senatu, potem ko je Duhalde pokimal, da soglašajo. Zanimiva pa je bila debata in nasprotovanje opozicije. Nevladni poslanci so se zlasti spraševali, kako naj volijo ukrepe, katerim je predsednikova žena zagrizeno nasprotovala, ko njen mož še ni bil predsednik. Gospa se je pred to debato previdno umaknila iz zbornice.

Nekoliko oddiha. Vlada je napovedala decembrsko izredno podporo, ki jo bo prejelo nad tri milijona upokojenec. Še pred prazniki bodo dobili dodatnih 200 pesov skupaj s pokojnino in polovico aguinalda. Napovedali so tudi povišanje družinskih doklad in prav tako enkratno podporo družinskim vodjem v višini 75 pesov. Poleg socialnega oddiha to pomeni dodatnih 1.000 milijonov pesov, ki se bodo okoli božiča znašli na trgu in nekoliko razmahnilo šibko domačo ekonomijo. Je pa to le majhen oddih, če upoštevamo, da je uradni zavod za statistike objavil, da je od leta 2001 pa do danes kupna moč delavskih plač nazadovala kar za 22%.

SLOVENC V ARGENTINI

SLOVENSKA VAS

Obisk nadškofa Urana in sveta birma

Pred 45 leti so prvi naseljenci Slovenske vasi, ki takrat še svojih družinskih domov niso dokončno dogradili, odločilno pripomogli da je nastala cerkev Marije Kraljice, prva slovenska v Južni Ameriki.

Številni vrsti lepih praznikov, ki so se v tem obdobju dogodili, se je v ponedeljek 21. novembra pridružil ponoven obisk škofa Urana, zadolženega za Slovence po svetu, sedaj novoimenovanega ljubljanskega nadškofa in metropolita. Ob somaševanju domačih duhovnikov lazaristov gospodov Jožeta Bokaliča, Jaka Barleta in Pavla Novaka ter župnika v Longchampsu msgr. Mirka Grbca (njegov nečak Ezekiel je bil med birmanci) je nadškof podelil zakrament sv. birme devetim mladostnikom, ki so se že dalj časa pripravljali na ta pomemben korak, ki pomeni njihovo polnomočno vključitev v naše cerkveno občestvo. Največjo skrb za to

pripravo je nosila katehistinja Pavlinka Grbec.

Ob oltarni mizi smo se zbrali kot ena družina, s posebej izstopajočo prisotnostjo širših družin birmancev.

V mašnem nagovoru je nadškof poudaril dobrohotno povezanost v Katoliški Cerkvi, katere znak je bil obisk krajevnega škofa Frassija tik pred sv. mašo. Izrazil mu je željo, da naj bo slovenski škof birmovalec v naši skupnosti, katero je že dobro poznal iz Bariloch in jo visoko ceni.

Birmancem je priporočil ponosni odnos do svojih prednikov, ki so svojo vero živeli z veliko zavzetostjo in jo izpričali v najhujših preizkušnjah, posebno v času komunistične revolucije in begunstva.

Posvaril jih je pred napuhom, ki je v sv. pismu prikazan z gradnjo Babilonskega stolpa, danes pa se kaže v prepričanju, da bo kapital sposoben ustvariti raj na zemlji.

Po bogoslužnem obredu se je vsa skupnost zbrala z nadškofom v Hladnikovem domu, kjer ga je v imenu Društva pozdravil podpredsednik Peter Rot in mu izročil dragoceno knjigo, izdano ob petdesetletnici Slovenske vasi, v kateri je podrobno opisana polstoletna zgodovina tega kraja. V pozdravnem govoru, ki ga je v imenu župniškega sveta in vse cerkvene skupnosti podal dr. Andrej Fink, mu je izrekel dobrodoščilo in se mu toplo zahvalil za skrb, ki nam jo je posvetil. S pesmico ga je tudi pozdravil birmanec Nikolaj Rozina. Predvsem pa je večer prijetno potekel v skupinskem in tudi osebnem pogovoru z nadškofom in petju ob pogrnjenih mizah. FS

KULTURNI VEČER SKA

Predstavitve knjige Toneta Rodeta „BITI“

V soboto, 20. novembra smo se zbrali v mali dvorani Slovenske hiše v Buenos Airesu na predstavitvi pesniške zbirke BITI Toneta Rodeta. Dogodilo se je nekaj izjemnega: mladi kulturnik — prof. Martin Sušnik — je predstavljal mladega pesnika; in rosno mlado dekle, ki bi mogla biti Julija ali Beatrice ali Laura, pa je Aleksandra, nam je podajala blagoveneče verzve nove zbirke. Občinstvo je bilo raznoliko kot malokdaj: nekaj družin z majhnimi otroci, precej mladine ter seveda običajna in zvesta publika ustanove. Vedenje otrok — vzorno! Vse to je vtisnilo večeru posebno značilnost, namreč podmladka: SKA se je pomladila. Veterani pri kulturnem delu smo bili nadvse veseli, ker kaže, da bo le možno izročiti mlajšemu rodu baklo slovenstva.

Sušnik je bil v nastopu gledališko

prepričljiv in filozofsko tehten: lepo je razčlenil štiridelno zbirko, nadrobno in na globoko, pač v slogu njegove strokovno vzgoje. Razčlenil je tudi (možni) tripomenski naslov knjige: **biti** človek (jaz sem, ti si, midva sva ...); **bitje** srca, ki je tisti večer še posebej **bitlo** (na naslovni strani knjige ga je Cecilija Grbec tudi upodobila); končno **biti**, recimo, **bitko** (bijemo se za svetinje tisočletnega izročila; ali obratno: bije nas usoda, kuje in oblikuje našo podobo v zrcalu časa in večnosti).

Večer je še posebej zablestel ob eleganci recitatorke Aleksandre Omahna. Izbrana slovenščina, ki se v pesmih sem pa tja tudi poigra s svojim bogastvom, oblikovana v valovih mladostne svežine, je še posebno sporočilna. Morda v smer upanja. Pa tudi v preseganju „manjvrednostnega

raka“ (po avtorju).

Dr. Katica Cukjati, ki je vodila večer, je na koncu pozvala navzoče na razgovor z avtorjem. Bilo je kar nekaj vprašanj. Tone je odgovarjal v lepo negovani slovenščini, pa samozavestno in sigurno. Tako smo izvedeli, da piše v slovenščini po osebni odločitvi, kar pomeni, da bi lahko optiral za prvenstveno kasteljanščino, pa ni. Dal je prednost materinščini. Povedal je tudi, da pesmi pili — po rokodelsko, tako kot obrtnik oblikuje svojo snov-prvino. Da ne bi kdo mislil, da je vse sad spontanosti in navdiha. Sicer je pa najbolje seči po knjigi sami — in tam odkrivati igre besed in pomenov, čarovnijo misli in fonemov. Ali odkriti čudovito dejstvo, da mu je pesniška muza zelo, zelo blizu.

SKA čestita Tonetu Rodetu ob izidu njegove tretje pesniške zbirke. Ponosni smo na to! Naša skupnost in slovenska diaspora sploh je za eno knjigo bogatejša: z lepó uglašeno struno se vpleta v simfonijo slovenstva.

Vir

Sijaj, sijaj sončce ...

In res je zasijalo sonce, tokrat pa veselo, in nam omogočilo izlet v Glew! Krasen, čeprav hladen dan, je dobri Bog namenil osnovnim šolam v soboto 6. novembra za skupni šolski izlet na pristani bratov lazaristov. Nasmeljani obrazi so stopali dol z avtobusov in se napotili v notranjost lepega parka, ter si hitro poiskali primeren prostor, da bi preživeli pouka prost lep sončen dan. Skupina 285 otrok v spremstvu 44 učiteljev — poleg nekaterih staršev — je presešla ogromen „kinčo“ in napolnila še stranske mize v hladnem gozdičku.

Da bi izlet potekel srečno, smo zaprosili božji blagoslov pri sv. maši, katero nam je g. Pavle Novak zelo doživeto podal. V pridigi je otrokom — in odraslim — razložil, da je nemogoče biti pokoren dvema gospodoma. Otrokom je s preprostimi primerami lepo pojasnil, kako naj pravilno ravnajo, ko se pojavijo vabila enega ali drugega „gospodarja“. Za petje je poskrbela neutrudljiva ga. Mojca Jelenc ob spremljavi na kitari g. Kristine Šenk. Na koncu maše smo se g. Novaku iskreno zahvalili z močnim ploskanjem.

Takoj po maši se je veseli živ-zav pomaknil na igrišče za skupno sliko. Za njim se je slikala tudi skupina učiteljev in učiteljic. Pa iskreno povedano, je skoraj ta, manjša skupina odraslih, še bolj veselo doživljala slikanje kakor otroci! Veselo vzdušje je zavladovalo takoj od začetka in se obdržalo vseskozi do konca izleta.

Prosti čas je hitro potekal, med kosilom in ogledom okraja. Ob 13. uri smo bili zmenjeni za skupne igre, kar pa je zavzelo za tako pomembno število otrok kar nekaj časa priprave, zlasti ko so se naši nogometaši tako navdušeno zavzeli priti do konca igre. Skupne igre je skrbno pripravila gđc. Veronika Berčič iz Baragove šole. Učiteljji smo dobili navodila za igranje — vsak je prevzel po eno točko. Otroke smo razdeli po skupinah — pomešane šole in razredi —; vsaka je imela na čelu kapetana. Ta je dobil program napisan na kartončku, kjer je bil nakanovan vrstni red iger, katere so morali skupinsko izvesti in tako so se krožile skupine po raznih postajah, na široko razpršene po parku, dokler niso bile vse točke programa izpolnjene. To kroženje je zavzelo kar dolgi dve uri, vmes smo ustavili za odhiti led, ko so nam ponudili dober sladoled, dar dobrohotne duše, ki se nam je vsem tako dobro prilagel zaradi vročega sonca. Ob koncu iger, smo sešteli točke in je bila nagrajena najboljša skupina.

Dneva še ni bilo konec. Otroci so sproščeno ali pod vodstvom učiteljic še naprej uživali v igrah in razgovoru prijeten popoldan, dokler jih je napovedana ura prisilila na nezaželen odhod, duhovno okrepani in telesno utrujeni. Hvala dobremu Boga da smo lahko v miru preživeli tak lep izlet v naravi in se tudi srečno vrnili domov!

S. R.

NAŠA SKUPNOST ŽIVI

V sredo, 17. novembra zvečer je bila v cerkvi Marije Pomagaj sv. maša nato pa v dvorani škofa Rožmana sprejemno srečanje naših rojakov s slovenskim metropolitom, nadškofom msgr. Alojzom Uranom.

V četrtek, 18. novembra je bil v Slovenski hiši duhovniški dan z nadškofom Uranom. Ob 12. uri je bilo somaševanje nato pa skupno kosilo.

Isti dan zvečer je bilo srečanje z g. nadškofom v Slovenskem domu v Carapachayu. Najprej je bila sv. maša, nato proslava in družabno srečanje.

V Slovenskem domu v San Martinu je bil sestanek odseka Zveze slovenskih mater in žena o vtisih iz Slovenije treh članic.

V petek, 19. novembra je bilo v Slovenski hiši srečanje z birmanci, njihovimi starši in botri. Istotam je bila seja Medorganizacijskega sveta in nato tudi srečanje predsednikov in delegatov z nadškofom Uranom.

V soboto, 20. novembra je g. nadškof Alojz Uran obiskal radijsko oddajo Okence v Slovenijo. Zvečer se je srečal z rojaki v Slovenskem domu v San Martinu.

Isti večer je bila v Slovenski hiši pri Slovenski kulturni akciji predstavitev pesniške zbirke Toneta Rodeta „BITI“.

V nedeljo, 21. novembra je bila sv. birma v cerkvi Marije Pomočnice v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejiji. Maševal in birmoval je novoimenovani ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Alojz Uran. Pel je mešani pevski zbor San Justo.

V ponedeljek, 22. novembra je g. nadškof obiskal Slovensko vas, kjer je imel srečanja, sveto mašo in birmo.

V torek, 23. novembra je g. nadškof imel mašo in srečanje s člani pastoralnih svetov naših verskih skupnosti.

V sredo, 24. novembra je Zveza slovenskih mater in žena pripravila v Slovenski hiši kosilo za nadškofa Alojza Urana. Po prijetnem razgovoru s prisotnimi, se je g. nadškof srečal z odborom Slovenske hiše; zvečer pa se je udeležil učiteljske seje voditeljic slovenskih ljudskošolskih tečajev.

V četrtek, 25. novembra je metropolit msgr. Alojz Uran obiskal stanovalce zavetišča škofa dr. Gregorija Rožmana, zvečer pa rojake v San Justu. Po koelebrirani sv. maši v stolni cerkvi je bilo srečanje v Našem domu.

V petek, 26. novembra se je g. nadškof srečal z rojaki na Pristavi v Castelarju.

V soboto, 27. novembra je g. nadškof posvetil mladini, s katero se je srečal v prostorih Slovenske hiše.

V nedeljo, 28. novembra dopoldne je g. nadškof obiskal Slomškov dom, kjer je daroval sveto mašo: nato je imel kosilo z upokojenci v Našem domu v San Justu, popoldan pa je bilo slovo v Slovenski hiši.

D-ova za tiskovni referat Zedinjene Slovenije

75-let muzikanta Slavka Avsenika

Brata Vilko in Slavko Avsenik sta prejela platinasto priznanje Založbe kaset in plošč (ZKP) RTV Slovenija za glasbeni projekt 50 let Avsenikove glasbe, ki so ga prodali v več kot deset tisoč izvodih.

Povod je bil 75. življenjski jubilej Slavka Avsenika. Radijska založba je ob tej priložnosti podpisala pogodbo o sodelovanju z založbo Avsenik, ki bo še naprej izdajala plošče in kasete z izvirno Avsenikovo glasbo, predstavili pa so tudi dve DVD plošči ansambla bratov Avsenik, Na Robleku in Po domače z Avseniki, ki bosta kmalu na trgu.

ŽENA IN NJEN SVET - Družinski utripi (10)

Spomini na birmo

Pred tremi leti je učenec pri šolski vaji iz slovenščine takole naštel vseh šest sklonov: imenovalnik, rodilnik, dajalnik, tolažnik, mestnik, orodnik. „Le zakaj je preimenoval 4. sklon tolažnik v tolažnika?“ sem se spraševala. Kmalu mi je bilo čisto jasno. Fant se je s skupino sošolcev in sošolk vse leto pripravljala na prejem svete birmo. Beseda „tolažnik“, tesno povezana s Svetim Duhom, mu je prišla v podzavest. No, pa saj ta izraz zveni bolj blagodejno in se tudi veže s četrtem sklonom.

Sveti Duh Tolažnik je letos znova obdaril lepo število birmank in birmancev. V naših družinah smo doživeli binško praznik! V Bariločah, v Mendozi in v Velikem Buenos Airesu je ljubljanski nadškof msgr. Alojz Uran potrdil v veri naše otroke. V družinah smo jih spremljali pri pripravi na ta odločilni trenutek. Skupaj smo pisali posebne veroučne naloge, molili devetdnevno k svetemu Duhu, prebiralimo sveto pismo. K obredu birmovanja so prihitali vsi družinski člani in tudi daljni sorodniki. Kako slovesno je bilo! Marsikdo se je morda na ta dan spomnil tudi na svojo birmo in na svojega botra ali botro.

Pozno v noč je pisala svoje spomine **Ani Mehle**. Podarja nam bogato pričevanje:

„Birmanca sem bila 26. julija 1949, dober mesec po prejemu prvega obhajila. Stara sem bila osem let. Obleko, ki sem jo imela za oba zakramenta, mi je poslal v Argentini živeči, naš skrbni, dobri ata. Bila je bela, dolga, zelo sem je bila vesela.

Med vojno so nam Italijani do tal požgali novo zgrajeno atovo — našo hišo. Odtlej smo z mamom živeli pri njenem stricu, mojem starem stricu.

Bila je lepa sončna poletna nedelja. Stric naju je (botro in mene) z vozom peljal na železniško postajo v Grosuplje. Z vlakom sva se odpeljali v Ljubljano. Stolnica svetega Nikolaja je bila nabit polna. Čakali smo v vrsti pred oltarjem. Vsi birmanci smo imeli bele trakove preko čela, ki so jih botri zadaj zavezali. Ko je bil obred birmovanja končan, je duhovnik vzel, oziroma botri so trak odvezali in mu ga izročili. Prav nič se ne spomnim, kaj je ta znak — bel trak pomenil. Najbrž so pa zato pri nas birmo „vezali“. Niso nas vprašali, kdo bo tvoj boter, botra, temveč, kdo ti bo birmo vezal in tudi obratno, komu boš birmo vezal.

Stolnica je bila vsa razsvetljena, oltarji lepo okrašeni. Vse se mi je zdelo nenavadno lepo. Prešinila me je misel in malce me je zaskrbelo, ker so nam nekoliko starejši pobiči radi nagajali, češ, kako močno te bo škof udaril po licu.

Birmal me je svetniški nadškof Anton Vovk. Prav dobro se spominjam, kako smo bili žalostni in potrti, ko smo zvedeli, da so ga na postaji v Novem mestu zažgali z bencinom. Kot mlado dekle sem se čutila zelo prizadeto, da se je to zgodilo na Dolenjskem.

Pripravo na birmo sem prejela pri verouku. Imeli smo dobrega, zvestega duhovnika. Ivan Kogovšek, doma z Gorenjskega, je bil dolgoletni pastir župnije Kopanj. Pri veroučnih urah je veliko risal na tablo. Imel je izredno lep glas, tenor in veliko navdušenja in smisla za petje in glasbo.

Ne spominjam se, kdaj sem si izbrala botro. Ona je kot majhna deklica zgubila očeta in mamom in jo je naša mama vzela k sebi. Pazila je nas otroke in pomagala mami pri gospodinjstvu. Imeli smo jo radi in ona nas. Po petdesetih letih se to ni spremenilo. Kadar grem v domovino

na obisk, se najraje in najbolje počutim pri njej. Alojzija mi je lep zgled preproste, verne in delovne žene.”

Nabito polna cerkev, vsa razsvetljena, oltarji lepo okrašeni, mogočni spevi nenavadno lepo... Tako je bilo na sam praznik Kristusa Kralja, 21. novembra 2004 v cerkvi Marije Pomocnice Kristjanov v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejia. Prav tu je potekalo birmovanje pred nekaj leti (sami izračunajte, pred kolikimi).

Tedanja birmanka, **Terezka Prijatelj Žnidar**, nam z mladostno zagnanostjo približuje zanjo nepozaben dan:

„Zame so vsi trije zakramenti, sv. birma, sv. pokora in sv. obhajilo, povezani v šopek doživetij, danes lepih spominov v zvezi s pastoralnim obiskom škofa dr. Gregorija Rožmana v Argentino.

25. novembra 1956 je bil na Ramón Falconu 'velik praznik', žegnanje novih prostorov Slovenske hiše. Škof Rožman je blagoslovil prvo slovensko cerkev v Buenos Airesu, čeprav je bila skromna lesena baraka ('prefabricada').

Tisti dan mi je brat Franček podaril bel obhajilni rožni venec. Prosila sem g. škofa, da mi ga je blagoslovil. Naročil mi je, naj zanj in za duhovnike zmolim eno desetko. Takoj sem šla v kapelo in pred Marijo Pomagaj zmolila cel rožni venec, čeprav so me na lesenem klečalniku že bolela kolena.

Na prejem zakramentov se je bilo treba resno pripravljati. Svoja prva štiri leta osnovne šole sem imela ob sobotah pouk slovenščine in verouka v istem zavodu Sta. Teresita v Floridi, kamor sem dnevno tudi hodila v argentinsko šolo.

Španski in slovenski katekizem sta si bila zelo podobna. Ves krščanski nauk je bil predstavljen z vprašanji in odgovori, katere se je bilo treba največkrat naučiti 'na pamet'. Iz španskega Katekizma se mi je najbolj zapičilo v spomin vprašanje glede primerne starosti za prejem teh zakramentov. Odgovor je bil, naj jih otrok prejme okoli 7. leta, ko doseže 'el uso de la razón' ali po naše, ko pride k pameti.

Razredna učiteljica, katehistinja, ki nas je v 2. razredu pripravljala za obhajilo, je večkrat naročala: „Sedaj, ko ste že velike, morate biti bolj odgovorne, natančne, vestne, ubogljive. S temi zakramenti sprejemate odgovornost, kot so jo prejeli Jezusovi učenci.“ Taka sporočila so mi vzbujala zavest in željo, da moram biti 'velika', odgovorna, pridna.

V soboto 1. decembra 1956 smo v šoli Sta. Teresita imeli prvo spoved.

Vse moje argentinske sošolke pa tudi vsi otroci slovenske šole v Floridi smo opravili v isti cerkvi zakrament sprave. Argentinska katehistinja me je napotila v spovednico k slovenskemu duhovniku g. Alojziju Starcu, ki me je pozdravil s 'Hvaljen Jezus'.

Na praznik Brezmadežne, 8. decembra sem prejela prvo sv. obhajilo v argentinski šoli. Naslednji dan, v nedeljo 9. decembra pa je škof dr. Gregorij Rožman v kapeli zavoda Sto. Domingo v Ramos Mejiji podelil prvo sv. obhajilo slovenskim otrokom iz vseh okrajev Velikega Buenos Airesa.

Bilo nas je več kot sto prvoobhajancev. Pred cerkvijo je bilo obvezno slikanje in na dvorišču odličen zajtrk s kifeljčki in češnjami, ki so ga pripravile slovenske učiteljice.

Najvažnejši praznik za vso slovensko skupnost v Buenos Airesu je pa bil 6. januarja 1957, ko smo se vsi zbrali v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejiji k sveti birmi. Dolga vrsta birmancev in birmank, napravljenih v prvoobhajilne obleke se je v spremstvu botric in botrov pomikala pred škofa.

Simbolika birmo 'potrditev v veri' je za vsakega bila zaključena, ko je škof rahlo udaril birmanca na lice (s tem ga opomni, naj bo pripravljen za vero trpeti tudi zasramovanje in preganjanje). Težko pričakovani trenutek sem doživela le kot rahel dotik škofove dlani in nato sem si oddahnila, že sem postala 'vojak Kristusov', 'pričevalka vere'.

Sveti Duh, prenovi srca naših družin!

vbp

NASVETI ZA STARŠE

Razvijanje občutka vrednosti (2)

OBSEG ZNANJA RASTE

Občutek lastne vrednosti je še toliko pomembnejši v današnjem času, ko so spremembe vedno hitrejšje. Obseg znanja se v zadnjem času podvoji že v približno dveh letih in pol, delovna mesta se spreminjajo, nekatera izginjajo in nastajajo nova, pa tudi tista, ki ostajajo, so podvržena mnogim spremembam. Velika verjetnost je, da za večino otrok, ki danes hodijo v šole, sploh še ne obstajajo delovna mesta, ki jih bodo imeli, ko dokončajo šolanje. Obseg znanja pa se bo po predvidevanjih pomnožil za več kot tridesetkrat od takrat, ko vstopijo v šolo, do takrat, ko jo zapustijo: Poleg spreminjanja znanja in delovnih mest pa se bistveno spreminja tudi tehnologija in način dela.

Zaradi tolikšnih sprememb in nejasnosti glede prihodnosti je toliko bolj pomembno, da se namesto na konkretno znanje in spretnosti v šoli osredotočimo bolj na razvijanje sposobnosti učenja, reševanja problemov, sodelovanja ter zupanja v lastne sposobnosti.

Le posameznik, ki bo dovolj zaupal v svoje sposobnosti in lastno vrednost, bo lahko kos izzivom, ki jih prinaša prihodnost, saj bo znanje in spretnosti za obvladovanje le teh v veliki meri moral razvijati sam in se ne bo mogel naslanjati le na znanje, ki ga je pridobil v šoli.

Le posameznik, ki bo dovolj zaupal v svoje sposobnosti in lastno vrednost, bo lahko kos izzivom, ki jih prinaša prihodnost.

Občutka lastne vrednosti ne moremo nikomur podariti, lahko pa mu pomagamo, da ga razvije in pri tem je okolje (dom, starši, šola, učitelji ...) ključnega pomena.

Dr. Reasoner je odkril, da je za razvoj občutka lastne vrednosti ključnih pet osnovnih elementov, in sicer **občutek varnosti, občutek identitete, občutek**

pripadnosti, občutek sposobnosti in občutek smisla.

Da bi se otrok lahko počutil **varnega**, mora živeti v varnem okolju. Pomembno je na primer, da otrok ve, kaj se od njega pričakuje, da ve, kje so meje in kaj se zgodi, če jih prestopi, ne pa, da se pravila (doma, v razredu, v šoli) neprestano spreminjajo.

Da otrok laže razvije **občutek identitete**, je pomembno, da dobiva pozitivne povratne informacije iz okolja, da ga obravnavamo s spoštovanjem in da mu pokažemo, da ga cenimo in imamo radi.

Občutka lastne vrednosti ne moremo nikomur podariti, lahko pa mu pomagamo, da ga razvije.

Občutek pripadnosti se razvija s tem, da je otrok dejavno vključen v okolje (družino, razred, šolo ...) in da čuti, da je pri tem pomemben.

Občutek sposobnosti se krepi tako, da jo posameznik razvija in uporablja. Otroku je potrebno omogočiti, da uspešno uporablja svoje sposobnosti in razvija nove. Da ugotovi, da je lahko kos vsaki situaciji in četudi še nima sposobnosti, ki so v določeni situaciji potrebne, jih lahko pridobi oz. razvije.

Otrok z razvitim občutkom lastne vrednosti se bo znal upreti slabim vplivom, saj bo imel v življenju pomembnejše cilje, kot pa so na primer alkohol in droge.

Pomoč otroku pri tem, da ugotovi, česa si želi v prihodnosti in kaj pričakuje od življenja, pa razvija **občutek smisla**, brez katerega so otroci zelo dovzetni za slabe vplive iz okolja (slaba družba, alkohol, mamil, kriminal ...). Otrok, ki ima razvit občutek smisla, ki je sestavni del občutka lastne vrednosti, pa se bo znal upreti slabim vplivom, saj bo, kot so rekli otroci s šole dr. Reasonerja, imel v življenju pomembnejše cilje, kot pa so alkohol in droge.

Marko Iršič, v Družini

Rektorjev podpis ponarejen

Podpis nekdanjega rektorja mariborske univerze Ludvika Toplaka na diplomah generalnega sekretarja Slovenskih železnic Igorja Šimenca je ponaredek.

„Zavedeno javnost želim obvestiti, da na omenjeni ponarejeni diplomah ni mojega podpisa. Sodeč po fotokopiji dokumenta, ki mi je bil posredovan ob korektnem preverjanju informacij, gre za ponaredek mojega podpisa,“ je v sporočilu za javnost zapisal Toplak.

Toplak, ki opravlja funkcijo veleposlanika RS v Rimu, se je na ta način odzval na minuli teden objavljeno vest v slovenskih medijih, ki so poročali, da je Šimec svojemu delodajalcu ob zaposlitvi predložil ponarejeno diplomu mariborske ekonomsko-poslovne fakultete.

Ob tem pojasnjuje, da je kot rektor univerze v devetih letih podpisal prek 20.000 diplom, ki jih je predhodno podpisal dekan določene fakultete. Na podlagi spremnega dokumenta fakultete, ki je potrjeval, da je diploma pristna, in po dekanovem podpisu je diplomu kot rektor podpisal tudi sam. Temu pa se je dodal še suhi žig.

Kot je znano, so Slovenske železnice 18. novembra začele postopek za izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi generalnega sekretarja družbe Igorja Šimenca, ki je službovanje nastopil oktobra 2002.

Hrvaška se punta

Hrvaški premier Ivo Sanader je dejal, da Zagreb ne more sprejeti rešitev, ki so glede vprašanja slovensko-hrvaške meje zapisane v koalicijski pogodbi nove slovenske vladne koalicije.

„To so znana politična stališča nekaterih političnih opcij v Sloveniji. Gotovo je, da ne gre za objektivno stanje, niti ne moremo atega sprejeti,“ je dejal Sanader.

„Predlagamo najbolj elegantno rešitev, da državi vprašanje meje na morju rešita z arbitražo, kot so to naredile ZDA in Kanada ter nekater evropske države. Zakaj bi se nekdo bal arbitraže, to je povsem zakonit in eleganten način reševanja meddržavnih sporov,“ je dejal hrvaški premier, ki meni, da bi bil to znak zrelosti dveh držav.

„Hrvaška in Slovenija sta bili v preteklosti, v bivši Jugoslaviji, nekako najbližji, imamo skupno preteklost in prepričan sem, da jo bomo delili tudi v združeni Evropi,“ je še odgovoril Sanader na novinarsko vprašanje.

Nova vladna koalicija v Sloveniji je v torek 23. novembra podpisala koalicijsko pogodbo, v kateri je na področju zunanje politike med drugim obljubila nov začetek v odnosih s Hrvaško, ki pa ga pogojuje s hrvaškim upoštevanjem „zgodovinskih dejstev in okoliščin“, kot je celovitost Piranskega zaliva. Zapisala je, da koalicijski partnerji glede meje med Slovenijo in Hrvaško upoštevajo stanje na dan 25. junija 1991, kar pomeni, da se zaselki na levem bregu Dragonje do dokončnega sporazuma upoštevajo kot slovenski, upošteva pa tudi celovitost Piranskega zaliva. Napovedala je tudi, da bo slovenska vlada hrvaški predlagala ukrepe, ki bodo sprostili odnose med državama, in rešitve, ki bi presegle sedanje nesporazume.

NOVICE IZ SLOVENIJE

NOVA GORICA IMA KONKATEDRALO

Apostolski nuncij v Sloveniji Abril y Castello je novogoriško cerkev Kristusa Odršenika ob navzočnosti slovenskih in škofov iz sosednjih držav razglasil za konkatedralo. Novogoriška cerkev bo tako postala prva konkatedrala - "sostolna" cerkev, v kateri morajo bogoslužje voditi tudi škofi - v Sloveniji.

GORA NI NORA...

V letošnjem letu se je v nesrečah v slovenskih gorah poškodovalo že 135 gornikov, umrlo pa jih je 16; število gorskih nesreč se je tako v primerjavi z minulim letom povečalo za šest odstotkov (s 169 nesreč v letu 2003 na 179 samo do sredine novembra letos). V Gorski reševalni službi (GRS) pa ocenjujejo, da bo statistika konec leta še bolj črna, saj bo število gorniških nesreč do konca decembra najverjetneje naraslo na okoli 280. Kot je na časnikarski konferenci pojasnil načelnik podkomisije za analize in informiranje pri GRS Janez Kosec, se večina slovenskih gornikov še naprej odpravlja v gore z neustrezno opremo, brez vodnika ali spremstva druge izkušene osebe, kar je še posebej nevarno v zimski sezoni.

POLEG LONDONA ŠE BERLIN

Po uspešni vzpostavitvi linije med Ljubljano in Londonom je evropski nizkocenovni letalski prevoznik Easyjet odprl tudi novo povezavo med Brnikom in berlinskim letališčem Schoenefeld.

OROŽJE ZA MIR

V okviru mednarodne humanitarne akcije Fontana miru so v železarni Štore Steel stalili približno eno tona zaseženega starega orožja, ki je razstavljeno na osnovne sestavne dele, z njega pa so odstranjeni tudi vsi nekovinski deli.

"Orožje nam policisti pripeljejo v posebnem zabojniku, celotna procedura taljenja orožja pa traja okrog ene ure," je pojasnil namestnik direktorja železarne Gorazd Tratnik. Iz nastale talilne mase bo železarna izdelala 1025 kilograma težak odlitek, v katerem bo vsebovana tudi simbolna količina uničenega orožja. Na stroške organizatorjev projekta iz ZDA bo odlitek, ki nima tržne vrednosti, prepeljan ameriškega podjetju, kjer se zbirajo litine z vsega sveta in kjer bodo na podlagi idejne zasnove izdelali drugo feniksovo fontano miru.

PO SVETU

KDO BO UKRAJINSKI PREDSEDNIK?

Osrednja volilna komisija v Ukrajini je uradno razglasila premiera Viktorja Janukoviča za zmagovalca drugega kroga predsedniških volitev. Janukovič naj bi zbral 49,46 odstotka glasov, medtem ko naj bi za opozicijskega predsedniškega kandidata Viktorja Juščenko glasovalo 46,61 odstotka volivcev. Tako ukrajinska opozicija kot tuji opazovalci so opozorili na številne nepravilnosti in kršitve na volitvah, ki da niso potekale v skladu z demokratičnimi načeli. Po ocenah OVSE naj bi oblasti pritiskale na javne uslužbenca in študente, naj volijo Janukoviča. Več sto tisoč ljudi je v Kijevu in Lvovu protestiralo v podporo Juščenko, kasneje pa je nekaj tisoč ljudi tudi obkobil sicer močno zadržano predsedniško palačo v ukrajinski prestolnici. Protesti v podporo Juščenko so se nadaljevali več dni, dokler oblasti niso bile prisiljene napovedati novih volitev za 12. decembra.

ZAPLETI PRI NOVI KOMISIJI

Nova Evropska komisija pod vodstvom Joseja Manuela Barrosa je s tritedensko zamudo zaradi zapletov okoli oblikovanja komisarske ekipe nastopila petletni mandat. A že prvi dan dela nove komisije je minil v

znamenju novega zapleta, v katerega je vpleten komisar iz Francije, pristojen za promet, Jacques Barrot. Ta je bil leta 2000 v Franciji obsojen na osem mesečno zaporno kazen in nato pomiloščen, kar je na dan prišlo že po potrditvi komisije v parlamentu. Barrot je v pismu predsedniku Evropskega parlamenta Josepu Borrellu zanikal vsakršno prikrivanje informacij o svoji pogojni obsodbi na osem mesečno zaporno kazen in poudaril, da ni bil nikdar razglašen za nesposobnega za opravljanje javne službe.

V BOJ ZA MIR

Evropska zveza je v okviru zasedanja zunanjih in obrambnih ministrov v Bruslju napovedala, da bo do leta 2007 oblikovala 13 taktičnih bojnih skupin, s katerimi bo sposobna izvajati operacije hitrega posredovanja v krizah po svetu najkasneje v desetih dneh po ustreznih zahtevi Združenih narodov. Slovenija bo bojno skupino oblikovala skupaj z Madžarsko in Italijo. Večina od bojnih skupin bo po svoji naravi večnacionalna, kajti samostojne bojne skupine so napovedale le Francija, Italija, Španija in Velika Britanija. Glavni namen taktičnih bojnih skupin naj bi bilo hitro nameščanje na območjih napetosti kjerkoli v svetu, še preden se te razplamtijo v krizo.

PISALI SMO PRED 50 LETI

VELIK USPEH SLOVENSKE UMETNICE

Córdoba, 22. novembra 1954.

Že več dni pred včerajšnjo nedeljo so cordobski listi napovedovali, da bo v nedeljo, dne 21. novembra t. l. v gledališču Libertador General San Martín nastopila altistka ga. Franja Golobova, na povabilo direktorice in ob spremljavi cordobskega simfoničnega orkestra. Listi so objavljali, da je ga. Golobova dovršila konservatorij v Ljubljani. Obširno so pisali o njenih uspehih na opernih in koncertnih odrih v Evropi, zlasti na raznih mednarodnih pevskih prireditvah. Dalje so navajali, da v zadnjih letih nastopa na elitnih koncertih v Buenos Airesu. O njenem glasu so naglašali, da je izredno lep in mogočen in da je ga. Golobova „una artista de voz lirica privilegiada“. Razumljivo je, da so tako vzbudili veliko zanimanje in pričakovanje.

SLOVENC V ARGENTINI

IZLET SLOVENSkih FANTOV IN DEKLET

V nedeljo 21. novembra je imela slovenska mladina v Buenos Airesu zopet svoj dan. Izbrala si ga je za izlet v veliki park Los derechos de la Ancianidad, ki leži ob glavni cesti med Buenos Airesom in mestom Eva Perón.

Vabilu Slovenske deklishe organizacije in Slovenske fantovske zveze se je odzvalo nad 140 fantov in deklet. Vsi so se zbrali v nedeljo pred osmo uro na Victor Martinez 50. Ob osmi uri so bili pri maši v župni cerkvi sv. Julije, nato so pa zasedli prostore v pripravljenih omnibusih in se odpeljali v omenjeni park.

DRUŽABNI VEČER SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE

„Srečanje ustvarjalcev z občinstvom“, kakor so prireditelji imenovali nedeljski družabni večer v Deklevovem salonu, je pod vodstvom pisatelja Zorka Simčiča lepo uspelo. Program je začel predsednik SKA g. Ruda Jurčec, za njim pa sta govorila gg. dr. Ignacij Lenček ter dr. Tine Debeljak, čigar pripovedovanje o srečanjih s starejšimi ustvarjalci je občinstvo toplo odobraval. O problemih SKA je občinstvu govoril g. Lado Lenček CM kot njen blagajnik. Omenil je, da je v članstvo stopilo doslej okrog 100 oseb. Na sporedu so bila dalje vprašanja in odgovori v radijskem stilu ob sodelovanju gg. Simčiča, Slavka Skoberneta, Krištofa, Silva Lipuščka in Boštjana Petrička. Zapel je tudi kvartet: dr. Julij Savelli — Božo Fink — Rudi Bras — Silvo Lipušček ter tercet sester Finkovih. Igralca Vanda Majcen in Maks Borštnik sta kot Romeo y Julija prikazala težave z odrskimi vajami v emigraciji. Kot novodobni Diogenes je nastopil Tinček Debeljak ml., išočec mecena SK akciji.

Svobodna Slovenija, št. 46, 25. novembra 1954

SLOVENC IN ŠPORT

DOBRI PLEZALKI

Devetič zopored se je sezona svetovnega pokala v športnem plezanju končala s finalom v dvorani Zlato polje v Kranju. Med dekleti sta na stopničkah končali kar dve, Natalija Gros na drugem in Maja Vidmar na tretjem mestu, tretja finalistka Lucija Franko pa je bila deveta. Med plezalci se je Matej Sova kot prvi Slovenec uvrstil v finale Kranja.

VSAKA POL

RTV Slovenija in Pro Plus sta podpisali pogodbo o programsko-poslovnem sodelovanju pri projektu odkupa licenčnih pravic za televizijsko oddajanje svetovnega nogometnega prvenstva 2006 na območju Slovenije. RTV SLO in Pro Plus bosta predvajali vsaka po 32 tekem (skupno 64), sklenjeno pa je tudi, da bosta skupaj prenašali morebitne tekme slovenske reprezentance in finalno tekmo SP 2006 v Nemčiji.

ESLOVENIA, MI TIERRA

Los domobranci (defensores de los hogares)

Fueron una especie de cuerpo policial, utilizado para la lucha contra los partisanos. Estaban parcialmente bajo el mando del general Leon Rupnik. Tenían uniformes, insignias y bandera propios y su idioma era el esloveno.

Muy pronto se crearon a partir de esta fuerza batallones de choque (unos cinco) y se posicionaron, principalmente, en la región de Dolenjska.

En Primorska los domobranci surgieron un poco más tarde. Estaban bajo el mando del general Prezelj. Más tarde se formaron los domobranci de Gorenjska que también contaron con mando propio.

Se organizaron en distintos lugares de Dolenjska, en Stična, Novo mesto, Vrhnika. De allí partían a luchar contra los partisanos. Por más que quieran hoy en día quitarles el rango de soldados, contaban con todos los elementos propios de los soldados: disciplina, grados, tribunal militar, insignias, etc.

Los domobranci desarrollaron su mando militar. Los jefes eran eslovenos, en su mayoría ex oficiales del ejército. Pero la supervisión general estaba en manos de los alemanes.

Fueron muy eficientes en la lucha contra los partisanos. Por eso estos últimos tuvieron que refugiarse en Croacia y en Bosnia.

A principios del año 1944 contaban con cuatro cuerpos de choque, equipados con morteros. El Primer Cuerpo tenía su destacamento en Stična. Su primer jefe fue el mayor Križ y más tarde el mayor Emil Cof. El segundo se encontraba en Rakek, bajo el mando del comandante Vuk Rupnik. El tercero, en Višnja gora, estaba bajo el mando del comandante Miroljub Stamenkovič. El cuarto estaba en Šentvid pri Stični. Su jefe era el comandante Dušan Meničanin. Día por medio tenían acciones militares y eran muy exitosos.

En verano del año 1944 los domobranci contaban con más de 12.000 hombres, 63 agrupaciones, 3 baterías de cañones y un tren blindado. Esto era lo máximo que les permitía el invasor.

El 24 de septiembre el general Rupnik pasó a ser el inspector general de los domobranci eslovenos. Este hecho le permitió tener una visión más acabada del accionar.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča

V Barilochah se je v soboto, 13. novembra rodila **Zofija Črnak**, hči Jožeta in Lojzke Mehle. **Srečnim staršem iskreno čestitamo!**

Krsti

V soboto, 13. novembra je bil krščen v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Martin Godec**, sin Štefana in Danijele Avguštin. Botra sta bila Peter Avguštin in Veronika Šparhaklj Avguštin. Krstil je delegat dr. Jure Rode.

V nedeljo, 14. novembra je bila krščena v cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi **Valeria Natalia Urbanija**, hči Pavleta Andreja in Vanese Analie Jazbec. Botra sta bila Javier Jazbec in Monica Urbanija. Krstil je g. Janez Petek.

V soboto, 20. novembra je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Maria Micaela Mehle**, hčerka Janeza in Olge Pregelj. Botra sta bila Marjan Franci Mehle in Marta Pregelj Plath. Krstil pa je g. Franci Cukjati.

Vsem srečnim staršem iskreno čestitamo!

Nova diplomantka Na Instituto Superior de Profesorado en Educación Especial je 19. novembra dokončala študije **Verónica Kocjančič** in postala profesorica za posebno vzgojo z orientacijo za duševno prizadete. **Novi diplomantki čestitamo in želimo obilo uspehov!**

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se toplo zahvaljuje vsem, ki so darovali v dobrodelni sklad: iz zapuščine gospe Štefke Mikuš 900 pesov; g. in ga. Rebozov 100 pesov; N. N. 100 dolarjev; N. N. 200 dolarjev; N. N. Ramos Mejia, v spomin možu ob drugi obletnici smrti. 100 pesov. **Vsem darovalcem naj Bog stotero povrne!**

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Aljžij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo ZS: **Aljžij Rezelj** / Sodelovali so še: **Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Pavlina Dobovšek, Vera Breznikar Podržaj, Franci Sušnik, Dinko Radoš, Vinko Rode, Ani Klemen, Marko Vombergar.**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: **info@vilko.com.ar**

Correio Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
 Cuenta N° 7211
 R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
 Letalske karte, rezervacija hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
 H. Yrigoyen 2742 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfnat.com.ar

dr. Lilijana Kožar, odvjetnica; Av. Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

Otroška počitniška kolonija

Zedinjena Slovenija tudi letos organizira šolsko kolonijo v počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča v kordobskih hribih. Kolonijo bosta vodila **prof. Karel Groznik** in **Andrejka Puntar** s sodelavci.

Otroci odpotujejo v nedeljo, 2. januarja zvečer in se vrnejo v soboto, 15. januarja zjutraj. Cena za vožnjo in celotno oskrbo je 520.- pesov. Starše opozarjamo, naj pohitijo z vpisom otrok v to lepo dejavnost, ker bo število udeležencev omejeno. Prijave v društveni pisarni.

Društvo Zedinjena Slovenija

Skupno srečanje mladcev in mladenk s starši na Pristavi

V NEDELJO 19. DECEMBRA 2004

9.30: sveta maša
 11.00: igre
 13.00: kosilo (a la canasta - vsak prinese s sabo)
 17.00: ples

Prinesite s sabo športno obleko in veliko dobre volje!
 Za najmlajše (od vrtca dalje) bo poskrbljeno

Že je v prodaji

Podporni bon (rifa) Zedinjene Slovenije

Hočete vedeti, kaj boste lahko zadeli?

- dobitek: dvodnevno potovanje, s prenočiščem in hrano, v Colonia, Uruguay.
- dobitek: umetniško sliko Andrejke Dolinar
- dobitek: en dan na estanciji
- dobitek: Zbornik Zedinjene Slovenije (v trdo vezan)
- dobitek: Zbornik Zedinjene Slovenije (broširan)
- dobitek: zastava (na izbiro slovenska ali argentinska)
- dobitek: enoletna naročnina Svobodne Slovenije
- dobitek: košara božičnih dobrot
- dobitek: tri knjige založbe Zedinjene Slovenije (na izbiro)
- dobitek: ena knjiga založbe Zedinjene Slovenije (na izbiro)

Vsak bon stane samo deset pesov
 Pri vseh poverjenikih našega tiska!

5. decembra vabljeni v

ROŽMANOV DOM

Ob 11.30 sv. maša nato domače kosilo
 Pridite!

Zaključek slovenske šole Franceta Balantiča

bo v nedeljo, 5. decembra 2004

Ob 8. zahvalna maša
 Ob 9. v Našem domu skupni zajtrk nastop najmlajših slovo osmošolcev razdelitev spričeval
 Ob 17.30 otroška igra Ostržek, nato prihod sv. Miklavža.
 Miklavževa pisarna bo odprta od 15. do 17. ure.

PORAVNAJTE NAROČNINO!

Podjetniki, trgovci, profesionalci in rojaki na sploh

Svobodna Slovenija bo tudi letos izdala posebno božično številko

kjer je prostor za božična voščila. Ne zamudite te izredne priložnost in z naših strani pozdravite svoje odjemalce, prijatelje in znance. Dostavite nam svoje voščilo ali oglas osebno, po faxu (4636-2420) ali po elektronski pošti (esloveniau@sinectis.com.ar) najkasneje do petka, 17. t. m.

Uprava Svobodne Slovenije

Slovenska kulturna akcija Prosi za jubilejni mecenski dar!

Jubilej 50-letnega obstoja kulturne ustanove ni samo praznik njenih članov, je praznik vseh Slovencev, ker je potrdilo vere v moč slovenskega duha, potrdilo zvestobe tradicijam slovenstva in pogumen pogled v prihodnost.

Nismo brez finančnih težav pri delu in stavijo se nam v opreko nove ovire, ki jih bomo le skupno znali premagati! Dosedanja podpora mnogih dobrotnikov nas navdaja z upanjem, da ne bo ostal brez odmeva naš klic na vse občinstvo: Prispevajte za naš **JUBILEJNI DAR!**

Prispevki na ime:
 Alojzij Rezelj
 Blagajnik S.K.A.

Kdo so nadomestni poslanci?

Glede na to, da je bil Janez Janša izvoljen za predsednika vlade, poslanske funkcije hkrati ne more opravljati, zato ga bo v poslanskih klopih nadomeščal naslednji najuspešnejši kandidat z liste SDS v volilni enoti, v kateri je bil v državnem zboru izvoljen Janša.

Republiška volilna komisija (RVK) je tako ugotovila, da ta pravica pripada županu Mengša Tomažu Štebetu, ki je že podal izjavo, da je pripravljen opravljati poslansko funkcijo, pripomb pa nimajo niti v SDS.

Mandat verjetnemu nadomestnemu poslancu mora potrditi še državni zbor.

Kandidata za nadomestnega poslanca mora sicer najprej določiti parlamentarna mandatno-volilna komisija.

Glede na predvidene kandidate za ministre v vladi premierja Janeza Janše se obetajo v poslanskih vrstah še nekatere spremembe. Če jih bo državni zbor imenoval za ministre, bo njihova poslanska funkcija med opravljanjem dela v vladi mirovala, v poslanskih klopih pa jih bodo v času njihovega ministirovanja nadomeščali t. i. nadomestni poslanci.

Bajuka naj bi v državnem zboru z liste NSi zamenjal upokojenec, leta

1947 rojeni Ciril Testen, Drobnica pa 42-letni magister znanosti Franc Capuder. Namesto Andreja Vizjaka naj bi v državni zbor z liste SDS prišel Ivan Grill (roj. 1961, ekonomist), namesto Milana Zvera Zvonko Črnač (roj. 1962, pravnik), namesto Andreja Bručana pa Polonca Dobrajc (roj. 1960, pravnica, leta 2000 kot dotedanja poslanka SNS podprla takratno šestmesečno vlado premiera Andreja Bajuka). Preden bo državni zbor mandate nadomestnih poslancev potrdil, bodo morali s tem soglašati tudi kandidati sami. Sicer pa bo to mesto pripadlo naslednjemu na kandidatni listi, ki bi bil izvoljen.

OBVESTILA

- NEDELJA, 5 decembra:**
Občni zbori Zveznih organizacij SDO in SFZ, po maši v Slovenski hiši.
Prireditev s sveto mašo in kosilom v Rožmanovem zavetišču.
Člansko kosilo v Slovenski vasi.
SREDA, 8. decembra:
Prvo sveto obhajilo ob 10. uri v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj
ČETRTEK, 9. decembra:
Sestanek Zveze slovenskih mater in žena. Razgovor z g. Mihom Gaserjem: „Slovenija po 60 letih“, v Slovenski hiši ob 16.30 uri.
SOBOTA, 11. decembra:
Veselica narodnih plesov na Slovenski Pristavi.
ČETRTEK, 16. decembra:
Zveza slovenskih mater in žena iz San Martina vabi na "božičnico" v pesmi in besedi blaženega škofa Antona Martina Slomška, ob 16. uri v domu.
NEDELJA, 19. decembra:
Zaključno srečanje mladcev in mladenk s starši, na Pristavi v Castelarju.
Božični koncert pevskega zbora iz San Martina.

Nadomestni poslanec sicer deluje kot drugi izvoljeni poslanci z vsemi obveznostmi in pravicami. Tako je upravičen do poslanske imunitete in do enoletnega nadomestila za poslansko plačo po prenehanju funkcije. Na novo bo treba določiti tudi sodelovanje nadomestnega poslanca v posameznih parlamentarnih delovnih telesih.

Kdo je bil prej?

Trije obrtniki, zidar, vrtnar in električar so se ustili, kdo je prej naredil svoje delo.
Zidar je rekel: „Jaz sem pozidal katakombe v Rimu“.
Vrtnar je ponosno povedal: „Jaz sem pa skrbel že za vrt v raj“
Električar pa jima reče: „Kaj bosta vidva govorila! Ko je Bog rekel: 'Bodi luč!', sem jaz imel že vse žice napeljane; le priklopiti je bilo treba...“

SREČANJE NARODNOSTI V ROSARIO
 V mestu Rosario bo potekalo tradicionalno srečanje narodnosti od 3. do 12. decembra. Slovenci, združeni okoli društva Triglav bodo tudi letos imeli velik prostor, kjer bo možen ogled razstave slovenske kulture (med drugim Plečnikova razstava). Na razpolago pa bodo tudi slovenske jedi in pijača. Folklorna skupina Doma bo nastopila na glavnem odru dne 8. in 11. decembra.
Vsi rojaki od blizu in daleč lepo vabljeni!

„Trpljenje je bilo kakor stopnice, po katerih si se dvigal vedno više, dokler nisi prišel do Boga!“

Z veliko žalostjo sporočamo vsem prijateljem in znancem, da nas je po kratki bolezni zapustil 29. oktobra 2004 in odšel po plačilo k Bogu, v 63. letu starosti, naš ljubi in dobri mož, oče, brat, svak in stric

ALBINO CENČIČ

Priporočamo ga v molitev in blag spomin!

Žalujoči:
 žena **Metka Urbančič**;
 hčerke **Andreja** z družino, **Natalija** in **Danijela**;
 sin **Avguštin**;
 sestre **Slava** in **Karolina**;
 tast in tašča **Bogo** in **Marjana Urbančič**;
 svakinje, svaki, nečakinje in nečaki ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Nova Gorica, Slovenija